

til at blive Smaa virksomheder. Lærlingene kan jo ikke alle blive Mestre. Lad os sige, at der var 1 000 saadanne Mestre, der holdt 2 000 Lærlinge. Hvad skulde disse 2 000 Lærlinge blive til i Tidens Løb? De kunde jo ikke blive Mestre alle sammen, eftersom der kun var Brug for 1 000 Mestre, og Svende kunde de ikke blive, da Mestrene udelukkende drev Virksomhederne selvstændigt ved Hjælp af deres Lærlinge. Jeg synes, at det vilde være en samfundsmæssig set uheldig Udvikling, en Udvikling, som jeg ikke kan forstaa, at et Medlem af det høje Folketing kan anse for ganske uskadelig. Det vilde netop være en i høj Grad skadelig Udvikling, man kom ind paa, hvis man vedtog et saadant Ændringsforslag, og det vægrer jeg mig ogsaa ved at tro, man vil gøre. Jeg vægrer mig ved at tro, at man for dette Fags Vedkommende af Grunde, som maa være ganske uvedkommende, ønsker at gennemføre en Ordning til Gunst for et Mindretal, for nogle faa i Faget, imod Fagets egne Ønsker og ganske i Modstrid med, hvad man paa andre af Næringslivets Omraader i Forvejen har gennemført.

Med Hensyn til de Betæneligheder, som er kommet frem, og som den ærede Ordfører ogsaa lod komme til Orde, Betæneligheder vedrørende Stillingen for Landbagere, som maaske, samtidig med at de driver et lille Bageri, nødes til at besørge andet Arbejde, f. Eks. at køre ud med Brød og deslige, skal jeg henvide til, hvad den ærede Ordfører ogsaa var opmærksom paa, at der efter Ændringsforslaget Nr. 5 til § 5, som blev vedtaget ved Sagens anden Behandling, kan tages Hensyn til, at særlige Forhold kan hindre Bagermesteren i at faa sin Virksomhed afsluttet indenfor den i Loven almindelig fastsatte Grænse, og at de Undtagelser og Overskridelser, der kan medføres af Forhold som dem, den ærede Ordfører nævnte, selvfølgelig er saadanne, som nødvendiggør, at man ser bort fra Lovens kategoriske Regel og for Tilsynets Vedkommende tager det Hensyn, som maatte være nødvendigt, naar paaviselige Forsinkelser af den ene eller den anden Art, f. Eks. Kørsel, forhaler Bagerens Arbejde i Bageriet. Jeg mener ogsaa, at en saadan enligstillet Bagermester i en Landkommune paa naturlig Maade, ved Besøg eller Arbejde i en eller anden Art af Virksomhed, en Dag kunde blive forsinket i sin Bedrift, og da den fornødne Brødmængde dog maatte bages, kunde der af den Grund fremkomme en Overskridelse, der ikke vilde hjemle Ret for Indskriden. Efter at vi har faaet denne

Undtagelsesbestemmelse i § 5, tror jeg, at man der har fuldt tilstrækkeligt, hvad der behøves for at sikre Bagermestrene mod Vilkaarligheder og et kategorisk Tilsyn paa Steder, hvor det ikke er muligt at blive færdig til den fastsatte Tid, thi det maa erkendes, at der findes nogle Kommuner her i Landet, hvor der oven i Købet kun er een Bager, og ham kan man ikke sætte ud af Drift Kl. 8, hvis han af ham selv uforskyldte Aarsager er blevet sinket om Dagen ved anden Virksomhed, saaledes at den fornødne Brødmængde ikke kunde præsteres, og Befolkningen altsaa vilde komme til at lide under Brødmangel. Jeg maa derfor meget bestemt anmode det høje Folketing om at forkaste det af de to ærede Medlemmer fremsatte Ændringsforslag, forsaavidt dette fremdeles opretholdes, hvad jeg i øvrigt vil fraraade, idet jeg henstiller til de ærede Medlemmer at tage Ændringsforslaget tilbage.

Laurits Jensen: Den højtærede Minister kunde ikke forstaa min Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg vil svare den højtærede Minister med at sige, at jeg er en afgjort Modstander af alt, hvad der hedder Indskrænkning af Arbejdsretten for den udøvende næringsdrivende. En saadan Indskrænkning kan jeg ikke gaa med til under nogen som helst Form. Det er mig ikke nok, at de 1000 af Landets Bagermestre har stemt for denne Lukkebestemmelse, thi det er et Præcedens, man skaber ved dette Lovforslag. I Dag rammer det Bagerne, i Morgen Skomagerne eller Skrædderne eller andre selvstændige erhvervsudøvende, og det kan jeg ikke gaa med til. Naar den højtærede Minister kom ind paa Spørgsmaalet om Barbererne i Forbindelse med Bageriloven, vil jeg gøre Ministeren opmærksom paa, at Barbererne sorterer under Lukkeloven, de har aaben Bod ligesom de handlende, saa det Forhold, der gør sig gældende for deres Vedkommende, kan ikke lægges til Grund for Bagerens Vedkommende. Den Stilling, jeg indtager overfor dette Ændringsforslag, vil jeg overhovedet indtage, hvor det drejer sig om de næringsdrivendes Interesse, og jeg er overbevist om, at saa godt som samtlige næringsdrivende over hele Landet vil give mig og ikke den højtærede Minister Medhold. Der er kun eet, jeg vilde beklage i denne Sag, nemlig hvis vi ikke i Dag skulde naa til at faa Navneoppraab, saa man kunde faa konstateret Stemningen i dette høje Ting overfor dette vigtige Spørgsmaal. Det er et Princip-